

Verloren gewaand: Zutphens stadsgezicht duikt elders in Europa op

Het was weg. Meer dan honderd jaar leek een Zutphens stadsgezicht van de romantische schilder Cornelis Springer verloren. Maar het schilderij dook ineens op in Tsjechië en kwam terecht op een veiling in Oostenrijk. Komt het ooit weer terug naar Zutphen?

Nienke Hoitink, Verslaggever gemeente Zutphen

Het is nu in ieder geval al dichterbij huis dan het de afgelopen eeuw ooit was. Het schilderij is weer in Nederland, in Ede om precies te zijn. Daar zit kunsthandel Simonis & Buunk, één van de weinige kunsthandels in het land van dit formaat.

En een hele fanatieke, vooral in de persoon van kunsthandelaar Frank Buunk. „Ik kocht zelfs een schilderij toen ik na mijn slokdarmoperatie op de intensive care lag.”

Hij is net genezen van slokdarmkanker. Kort na een heftige operatie hoestte hij de maaghevel uit zijn lijf. Met een onsmakelijk tafereel op zijn bed wilden verpleegkundigen hem helpen. ‘Doe die mobiel aan de kant, meneer Buunk’, zeiden ze. „Maar ik zei: nee, ik koop nu een schilderij.”

700 gulden

Zo’n man laat geen kans schieten. Ook nu niet toen ineens dat Zutphense tafereel opdook. Dat het bestond wist Buunk, want dat had Springer in de 19de eeuw zelf vastgelegd. De schilder kreeg in 1873 voor dat schilderij 700 gulden betaald.

Het is een levendig markttafereel. „Waar chique dames vis kopen tussen het gewone volk. Er wordt gekletst, geroddeld. Een hond scharrelt rond. En Springer zelf staat er uiteraard ook tussen”.

Frank Buunk van kunsthandel Simonis & Buunk. © Herman Stöver

Buunk is groot fan van de details die Springer neerzet: „Als je het tien keer uitvergroot, zie je normaal bij een schilder wel onvolkomenheden. Maar bij Springer niet. Hij is virtuoos en technisch begaafd. Misschien is er niemand in de wereld zo goed in stadsgezichten als hij.”

Verdwenen

Maar kort nadat Springer het werk zelf verkocht, verdween het. „Het was weg. En dan weet je dat het echt verloren kan zijn gegaan”, zegt Buunk. Meer dan honderd jaar was dat ook de gedachte.

Nu blijkt dat het al die tijd in een Tsjechische particuliere kunstverzameling zat. En het dook op een veiling in Wenen op. Dan duikt Buunk erop.

Moeten de Zutphense musea dit niet willen hebben? „Niet alle musea zijn daar zo actief mee. De grotere musea wel, daar zit ook meer geld”, zegt Buunk.

Klinkenberg

Onlangs gebeurde hetzelfde met een ander Zutphens stadsgezicht. Een werk van Karel Klinkenberg. Dat schilderij werd niet door een museum gekocht, toen het op een veiling opdook. De Zutphense musea waren wel getipt, door de man die het daarna zelf maar kocht. Om het voor Zutphen te behouden.

Hoewel het erfgoed is, greep dus ook nu geen enkel museum de kans. Terwijl deze schilderijen nu eigenlijk een koopje zijn. „Het is de tendens dat de romantiek in een verdomhoekje zit. We hebben twee ton betaald voor dit werk van Springer. Dat is geen geld”, vindt Buunk.

Bruikleen?

Nu staat het in een dikke goudgekleurde lijst in de winkel van Buunk. Komt het ooit weer ‘thuis’? „Een telefoontje is genoeg”, zegt de handelaar. En dan hoeft een museum niet eens per se met geld over de brug te komen. „We kunnen ook bruikleenovereenkomsten afspreken bij verkoop. We stimuleren kopers echt wel om dat te doen. Bij deze is de uitnodiging gedaan.”

Buunk komt zelf binnenkort naar Zutphen toe. „Om het schilderij in het echt te zien. Dat doe ik altijd bij stadsgezichten. Even rondfietsen in het tafereel. Elk detail dat ik in mijn hoofd heb in het echt bekijken.”

© Herman Stöver